

Lise Birinci Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Dersine Karşı Tutumlarının İncelenmesi

Tahir KILIÇ¹Alkan UĞURLU¹Dilara CENİK¹¹Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, ANTALYA

Künye: Kılıç, T., Uğurlu, A. ve Cenik, D. (2018). Lise Birinci Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Dersine Karşı Tutumlarının İncelenmesi. Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, 3(2), 13-23.

Öz

Tarama modeli araştırmamızın amacı, lise 1. Sınıfta öğrenim gören erkek ve kadın öğrencilerin cinsiyet, okul türü, okul dışında aktif spor yapma durumları gibi değişkenlere göre beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasıdır. Araştırmamızın evrenini devlet okullarından 117 kadın ve 130 erkek toplam 247 öğrenci, özel okullardan 122 kadın ve 131 erkek toplam 253 lise 1.sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada, Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ) kullanılmıştır. Araştırmada öğrencilerin cinsiyeti, okul türü ve okul dışında aktif spor yapıp yapmama durumunu tespit etmek amacıyla kişisel bilgi formu geliştirilmiştir. Verilerin analizinde kişisel bilgiler için betimsel istatistik yöntemlerinden frekans (n), yüzde (%), aritmetik ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre; kadın ve erkek öğrencilerin tutum puanları karşılaştırıldığında erkek öğrencilerin tutumlarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Öğrencilerin spor yapıp yapmama durumlarına göre, tutumları incelendiğinde; anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Okul dışında aktif olarak spor yapan öğrenciler, spor yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine daha olumlu bir tutum sergilemektedirler. Öğrencilerin okudukları okul türüne göre devlet ve özel okul arasında, tutumları ile ilgili anlamlı bir fark bulunmadığı saptanmıştır ($p>0.05$). Anket sorularından, Beden eğitimi ve spor eğitimi dersinde korku hissine kapılıyorum, beden eğitimi dersinde çok sıkılıyorum, beden eğitimi dersinden daima sıkılıyorum, sorularına verilen yanıtlar tamamen katılmıyorum ve katılmıyorum cevaplarında yoğunlaşmıştır. Okul ders programlarının her yılında beden eğitimi ve spor dersi olmalıdır, sorusuna öğrencilerin verdikleri cevaplara bakıldığında tamamen katılıyorum ve katılıyorum cevabını verdikleri görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tutum Ölçeği, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi

Examining The High School First Grade Students' Attitudes Toward Physical Education and Sport Education Lessons

Abstract

The aim of this survey model based research is to comparison of high school first grade men and women students' attitudes toward physical education and sport education lessons according to variables such as gender, school type, active sports activities outside school. A total of 500 high school first grade students (117 women, 130 men total 247 from public school and 121 women, 131 men total 253 students from private school) participated in the study. As a data collection instrument, Attitude Scale of High School First Graders Towards Physical Education and Sport which was developed by Demirhan ve Altay (2001) were used. In the implementation of the survey, a personal information form was developed in order to detect the information about gender, school type, and actively doing sports outside the school. In the analysis of the data, frequency (n), percentage (%), arithmetic mean, and standard deviation, which are among the descriptive statistics, were used for the personal information. According to the results of the research study, comparing the male and female attitude points, it was observed that the attitudes of male students were higher compared to the females. When the attitudes of the students towards physical education and sport education lesson were examined, it was observed that there was a statistically significant difference ($p<0.05$). Accordingly, students actively doing sports outside the school had much positive attitudes towards the physical education lesson, compared to the ones without active sports. According to the school type of the students, it was detected that there was not a significant difference between the private and government schools ($p>0.05$). The answers were concentrated around "strongly disagree" and "disagree" to the survey questions such as "I have a feeling of fear in physical education and sport education lesson", "I highly get bored in the physical education lesson", and "I always get bored in the physical education lesson". When the answers of the students were examined for the question "Physical education and sport education lesson must be included in each annual program of the schools", it was observed that their answers were "strongly agree" and "agree".

Keywords: Attitude Scale, Physical Education and Sport Education

Orijinal Makale

Yayın Bilgileri

Gönderi Tarihi: 29.03.2018

Kabul Tarihi: 29.05.2018

Yayın Tarihi: 20.06.2018

Sorumlu Yazar

e-mail: tkilic@akdeniz.edu.tr

DOI: 10.31680/gaunjs.410742

Original Article

Article Info

Received: 29.03.2018

Accepted: 29.05.2018

Published: 20.06.2018

Corresponding Author

e-mail: tkilic@akdeniz.edu.tr

Giriş

Beden eğitimi, Erhan ve Tamer (2009) tarafından “kişinin bedensel ve fiziksel gelişimini sağlamak, günlük yaşama ve iş hayatının koşullarına hazırlanmak, ulusal bilinç ve yurttaşlık duygularını kuvvetlendirmek amacıyla yapılan düzenli, kuramlı çalışmalarının tümü” olarak tanımlanmaktadır.

Beden eğitiminin, bireyin bedensel, ruhsal ve zihinsel becerilerini geliştirmeye yönelik olarak yapılan çevresel koşullara ve süreç içerisinde yer alan bireylerin özelliklerine göre esnek kurallara sahip oyun içerikli bir etkinlik olduğu söylenebilir (Aracı, 2004). Beden eğitimi dersi genel eğitimin önemli parçalarından biridir. Beden eğitimi dersi öğrencilerin gelişimleri göz önünde tutularak onları, toplum önünde sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı birer fert olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir (Avşar, 2009).

Spor, “Bireyin tabii çevresini, beşeri çevre haline getirirken elde ettiği kabiliyetleri geliştiren belirli kurallar içinde araçlı ve araçsız, ferdi veya grup ile, serbest zaman veya tüm zamanını alacak şekilde iş edinerek yaptığı, sosyalleştirici, ruh ve fiziği geliştiren rekabetçi, dayanışmacı ve kültürel bir kavramdır.” (Aracı, 2006). Bağırhan (1992) spor eğitimini şöyle tanımlamıştır: “Spor yapan bireylerde, amaçlı olarak, kendi spor yaşantıları yoluyla davranışlarında, sporsal etkinlikler aracılığıyla toplumsal yaşantıda istedik yönde dönüşümler amaçlayan bireysel ve toplumsal değişim ve değiştirim sürecidir.”

Beden eğitimi ve sporun genel amacı, çocukların fiziksel aktiviteler ile eğitimlerini sağlayarak her öğrencinin hareket kapasitesini arttırmaya yardımcı olmaktır. Aynı zamanda çocukların fiziksel, zihinsel, sosyal ve duygusal gelişimlerine katkıda bulmaktır. Bu bağlamda beden eğitimi fiziksel aktiviteler aracılığı ile katılımcıların gelişimine, bilgi düzeylerine, tutumlarına, hareket ve motor becerilerine katkı sağlamak amacı güden fiziksel bağlamda devamlılık gerektiren bir yaşam biçimi olduğu söylenebilir (Demirhan ve Altay, 2001).

Günümüzde eğitilmiş insan gereksinimi, çağın gerekliliklerini karşılayabilmek bağlamında son derece önemli bir husustur. Bireysel gelişimde önemli bir yere sahip olan beden eğitiminin bu gereksinimler doğrultusunda, eğitilmiş ve nitelikli bireyler yetiştirme konusundaki katkısı birçok araştırmacı tarafından vurgulanan bir gerçektir (Canakay, 2006).

Morgan (1995) tarafından tutum; Belli birey, nesne ya da ortamlara olumlu ya da olumsuz bir şekilde tepkide bulunma eğilimi olarak tanımlanmaktadır (Akt. Şişko, Demirhan, 2002). Öğrenciler okul yaşantıları boyunca öğretmenleri ve sınıf

arkadaşları ile ilgili genellikle olumlu bakış açısı oluştururlar. Genelde kurallara uyarlar, çevresiyle uyumlu çalışırlar, onlara saygı gösterirler ve serbest zamanlarını en etkili bir şekilde kullanırlar. Adı geçen davranışların görülmesinde tutum birçok zaman etkili rol oynamıştır. Bu bağlamda tutum; bireyi belli insanlar, nesnelere ve durumlar karşısında belli davranışlar göstermeye iten öğrenilmiş eğilimler olarak ele alınmaktadır (Demirhan ve Altay, 2001). Ders programları arasında yer alan birçok derste olduğu gibi beden eğitimi dersi kapsamında da öğrencilerin olumlu ya da olumsuz bir tutum sergileyebileceği gerçeği inkar edilemez. Ders hakkında olumlu bir tutuma sahip olmanın derslerin verimli işlenmesini sağlar ve bu durum öğretmeninde ders konusundaki motivasyon düzeyini etkileyebilir (Demirhan ve Altay, 2001).

Son yıllarda spor bilimleri alanında yapılan psikoloji konulu çalışmaların örneğinin kendi kendine konuşmanın imgeleme düzeyine etkileri, kendi kendine konuşma ve yaşam doyumunun optimal performans duygu durumu üzerindeki etkileri, Kendi kendine konuşmanın öz yeterlilik üzerine etkileri gibi ilişkisel araştırmaların yanı sıra (Şahin, ve ark., 2017a; Şahin ve ark., 2017b; Bayköse ve ark., 2017) birçok araştırmacı tarafından beden eğitimi ders ortamında da kendiyi konuşma, optimal performans duygu durumu vb. (Civar ve ark., 2016; Bayköse ve ark., 2016; Bayköse, 2018; Ada ve ark., 2012) psikolojik faktörler konularında da araştırmaların olduğu görülmektedir. Son dönemlerde araştırmacıların dikkatini verdiği bir ortam olan beden eğitimi ders ortamlarının popüler bir araştırma ortamı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Günümüzde beden eğitimi ve spora karşı tutum son derece önemli bir konu haline gelmekte, bu konuda ulusal ve uluslararası literatürde birçok çalışmaya rastlanmaktadır. Özellikle beden eğitimi ve sporun genç öğrenciler üzerinde olumlu etkilere sahip olduğu literatür tarafından desteklenmektedir. Güllü ve arkadaşları (2009) tarafından öğrencilerin olumlu tutumlarının nedeninin, derslerde açık havada, sportif kıyafetleriyle, not endişesi duymaksızın, hareketsel kısıtlama yaşamaksızın, enerji harcayabilmelerine bağlanmıştır. Ayrıca beden eğitimi ve spor eğitimi dersinin sosyalleşme ortamı yaratmasından dolayı öğrenci tutumlarının olumlu olacağını bildirmiştir.

Araştırmalar sonucunda kadın ve erkek öğrencilerin tutum ölçeğinden almış oldukları puanlar olumlu olsa da kadınların puanlarının erkek öğrencilerden daha az bulunmuş olması, kadın öğrencilerin beden eğitimi ve spor eğitimi dersine olumlu tutum geliştirilmesinde etkili olabilecek faktörlerin analizinin yapılması ihtiyacı, araştırmamızın temelini oluşturmaktadır. Özellikle günümüzde gençler üzerinde,

beden eğitimi ve sporun olumlu sonuçlara neden olduğunun tespit edilip, buna yönelik planlamalar yapmak, ülkeler açısından önemli bir konu haline gelmiştir.

Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde araştırmanın modeline, evren ve örnekleme, veri toplama araçlarına, verilerin toplanmasına ve çözümlenmesine ilişkin bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma tarama modelinde tasarlanmış bir araştırmadır. Tarama modeli araştırma tasarımları, bilimsel bağlamda, araştırma yöntem ve teknikler aracılığı ile kitle (evren) içerisinde bilimsel yöntem ve teknikler aracılığı ile seçilmiş bir örneklem grubu üzerinde yapılan, geçmişte ya da şu anda halen var olan bir durumu olduğu gibi incelemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır (Karasar, 1999). Karasar (1999)' a göre tarama modelinde yapılan araştırmalar aracılığı ile "araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve var olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır".

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni; Antalya ilinde yer alan özel ve devlet okulu statüsündeki Ortaöğretim (Lise) kurumlarında eğitim gören 1. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Örneklem; kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenen devlet okullarından 117 kadın ve 130 erkek toplam 247, özel okullardan ise 122 kadın ve 131 erkek toplam 253 öğrenci çalışmaya gönüllü katılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama aracı olarak iki (2) bölümden oluşan bir form kullanılmıştır. Birinci bölümü; Lise 1. Sınıf öğrencilerinin cinsiyeti, okul türü ve okul dışında aktif spor yapma yapmama durumunu tespit etmek amacıyla geliştirilen kişisel bilgi formu oluşturmaktadır. İkinci bölümü ise, lise 1. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora karşı tutumlarına belirlemek amacı ile Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ) kullanılmıştır

Tutum Ölçeği

Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği, 12'si olumlu ve 12'si olumsuz olmak üzere 24 maddeden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 120, en düşük puan ise 24'tür. Yüksek puanlar beden eğitimi ve spora karşı olumlu tutum sergilendiğini ifade ederken, düşük puanlar tam tersini ifade etmektedir. Ölçek 5'li Likert tipi olup, ifadeler (1 = Tamamen katılmıyorum, 2 = Katılmıyorum, 3 = Kararsızım, 4 = Katılıyorum, 5 = Tamamen katılıyorum) şeklindedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma sürecinde elde edilen veriler excel programına girilerek Spss 21 paket programına aktarılmıştır. Verilerin dağılımları Kolmogorov-Smirnova normallik testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılım göstermediği görülmüştür. Araştırma verilerinin analizinde Mann-Whitney U Testi ve Kruskal-Wallis Varyans Analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin Chronbach's Alpha güvenirlik katsayısı 0.93 olarak bulunmuştur. Bu çalışma kapsamında ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.92 olarak hesaplanmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Öğrencilerin Demografik Özelliklerine Yönelik Tanımlayıcı İstatistikleri

	n	%
Cinsiyet	Kadın	261 52.2
	Erkek	239 47.8
	Toplam	500 100.0
Okul Türü	Özel Okul	253 50.6
	Devlet Okulu	247 49.4
	Toplam	500 100.0
Okul Dışında Aktif Spor Yapıp Yapmama Durumu	Evet	225 45.0
	Hayır	275 55.0
	Toplam	500 100.0

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan katılımcıların %52.2'si kadın, %47.8'i, ise erkek katılımcılardan oluşmaktadır. Araştırmaya katılan katılımcıların %50.6'sı özel okul öğrencisi iken, %49.4'ü devlet okulu öğrencisidir. Ayrıca araştırmaya katılan

katılımcıların %45'i spor yapan öğrenciler iken, %55'i ise spor yapmayan öğrencilerden oluşmaktadır.

Tablo 2: Lise 1.Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Cinsiyete, Okul Türü ve Spor Yapıp Yapmama Durumuna Göre Karşılaştırılması

Beden Eğitimi Dersine Yönelik tutum ölçeği	CİNSİYET							
	Kadın			Erkek			z	p
	n	\bar{X}	Ss	n	\bar{X}	Ss		
	261	91.86	20.13	239	97.83	17.03	-3.293	.001
	OKUL TÜRÜ							
	Devlet Okulu			Özel Okul			z	p
	n	\bar{X}	Ss	n	\bar{X}	Ss		
	247	93.22	20.49	253	96.17	17.20	1.221	.222
	SPOR YAPIP YAPMAMA							
	Evet yapıyorum			Hayır yapmıyorum			z	p
n	\bar{X}	Ss	n	\bar{X}	Ss			
225	101.02	16.28	275	89.55	19.40	-7.069	.000	

Tablo 2 incelendiğinde, cinsiyet değişkenine göre, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerinin erkek öğrencilerin lehine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir. Okul türü değişkenine göre, araştırmaya katılan öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır. Okul dışında aktif spor yapıp yapmama durum değişkenine göre, beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerinin spor yapan öğrencilerin lehine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmaya devlet okulundan 117 kadın ve 130 erkek toplam 247, özel okuldan ise 122 kadın ve 131 erkek toplam 253 öğrencinin araştırmaya katıldığı görülmektedir.

Yapılan araştırmalarda lise 1. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları olumlu olarak bulunmuştur (Şişko ve Demirhan, 2002; Hünük ve Demirhan, 2003; Koca ve Aşçı, 2004). Elde edilen bulgu ve bilgilerden yola çıkarak lise 1. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin sahip oldukları tutum düzeyleri olumludur. Rikard ve Banville (2006) lise öğrencilerinin beden eğitimi derslerine

yönelik tutumları ve müfredatlarından beklentilerini araştırdığı çalışmalarında, altı liseden 17 sınıf belirlemiş ve 515 öğrenci çalışmaya katılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları olumlu bulunmuş aynı zamanda öğrenciler derslerdeki zorluk derecelerinin, çeşitliliğin artırılması, eğlenirken aktif katılımı sağlayacak macera oyunlarına yer verilmesi yönünde görüşlerini bildirmişlerdir (Rikard ve Banville, 2006). Çetin (2007) tarafından, ortaöğretim düzeyinde eğitim görmekte olan öğrencilerinin beden eğitimi ve spora karşı tutum düzeylerinin karşılaştırıldığı araştırmasında öğrencilerin tutum puanlarının olumlu yönde olduğunu bulmuştur. Güllü ve Güçlü (2009) ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi derslerine ilişkin görüşlerini inceledikleri araştırmalarında, ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının genel anlamda olumlu olduğu belirtilmiştir. Yapılan araştırmalar bunu destekler niteliktedir. Araştırmaya katılan öğrencilerden kadın ve erkek öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Bu fark erkek öğrencilerinin lehine olup, erkek öğrencilerin kadın öğrencilerine göre beden eğitimi dersine göre daha olumlu tutuma sahip olduğunu ifade etmektedir. Literatürdeki benzer çalışmalar incelendiğinde; Demirhan ve Koca (2004) tarafından yapılan araştırmada cinsiyet ve spora katılım değişkeni açısından lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını ölçmeyi amaçlamışlardır. Bu araştırma sonuçlarına göre; kadın ve erkek öğrencilerin tutum puanları karşılaştırıldığında erkek öğrencilerin tutumlarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Constantinou ve ark.(2009) da yaptıkları çalışmada, ortaokul kızlarının beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet rol beklentilerini nasıl algıladıklarını ve bu algıların kızların beden eğitimine katılımını ve tutumlarını nasıl etkilediğini belirtmeyi amaçlamışlardır. Gözlemler, resmi ve gayri resmi görüşmeler dahil olmak üzere niteliksel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır. Bu çalışma, orta ölçekli bir banliyö ortaokulunda yirmi 7. ve 8. sınıf kızlarla yapılan derinlemesine görüşmelerle gerçekleştirilmiştir. Kızlar, her bir gözlemden hemen sonra doğrudan görüşme yapılan öğretmenleriyle birlikte 45 dakikalık uygulama dersi sırasında iki kez gözlemlenmiştir. Görüşme ve gözlemlerle alınan notlarından elde edilen veriler analiz edilmiştir. Katılımcıların cevaplarından ve gözlemlerinden ortaya çıkan sonuçlar şunlardır: Öğretmenlerin kız ve erkek çocuklar için öncelikli beklentileri beden eğitimi dersine, çaba ve katılımı arttırmak, kızların cinsiyet rollerine göre uyarlanacak rekabet ortamı ve yaşlarının davranışı, kızların beden eğitimine katılımını ve tutumunu etkilemektedir. Ayrıca, çalışmaya katılan kızlar kendilerini

erkek arkadaşlarına atletik olarak eşit olarak algılamış ve kendilerini “atletik” ve “rekabetçi” olarak adlandırmışlardır. Bununla birlikte, kız çocuklarının uygulama dersine katılımı ve onlara karşı tutumları ve rekabet sporlarını etkileyen temel faktörler, kızların güvenli bir ortam da oluşturulan uygulama derslerine katılımlarını etkilemektedir. Kız çocuklarının bu beklentileri karşılandığı takdirde beden eğitimi dersine karşı tutum puanlarının daha yüksek çıkması beklenilebilir (Constantinou ve ark., 2009). Şişko ve Demirhan (2002)’in İlköğretim ve liselerde eğitim gören kadın ve erkek öğrencilerle yaptıkları çalışmada; Kadın ve erkek öğrenciler arasında anlamlı tutum farkı bulmuşlardır. Ortaya çıkan bu farkın kadın öğrencilerin görüşlerinden kaynaklandığını, kadınların görüşlerinin erkeklere oranla düşük bulunduğunu, kadın öğrencilerin, sosyokültürel nedenlerden dolayı daha az dışadönük davranmaları ve daha az spor yapmalarının bu durumu etkileyebileceğini bildirmiştir. Yazar araştırmasında olumlu tutum geliştirmenin sosyo kültürel yapı, aile yapısı, akranlar ve benzeri değişkenler tarafından etkilenebileceğini bildirmiştir. Okullardaki yaşantıların da değinilen durumları içermesinden kaynaklanan nedenlerle kadın ve erkek öğrenciler arasındaki tutum farkının oluşması doğal bir sonuç olabileceği bildirilmiştir. Bir başka çalışmada ise Civar ve ark. (2016) tarafından yapılan çalışmada erkek ortaokul öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının genellikle kadın öğrencilere göre daha olumlu olduğu belirtilmiştir. Yapılan araştırmalar bunu destekler niteliktedir.

Öğrencilerin spor yapıp yapmama durumlarına göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları incelendiğinde; anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir ($p<0.05$). Buna göre okul dışında aktif olarak spor yapan öğrenciler, spor yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine daha olumlu bir tutum sergiledikleri görülmektedir. Kangalgil ve ark. (2006) yaptığı çalışmada, Ankara’nın merkez ilçelerinde ilköğretim, lise ve üniversite düzeyinde öğrenim gören öğrencilerden spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını saptamak ve karşılaştırmak amacıyla yaptıkları çalışmada sporcu öğrencilerin tutum puanlarının spor yapmayan öğrencilere göre daha olumlu olduğu görülmüştür.

Öğrencilerin okudukları okul türüne göre devlet ve özel okul arasında beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile ilgili anlamlı bir fark bulunmadığı saptanmıştır. Araştırmalar incelendiğinde (Sivrikaya ve Kılıçık, 2017; Demirhan ve Koca, 2004; Şişko ve Demirhan, 2002) kadın ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor eğitimi dersine yönelik tutum ölçeklerinden aldıkları puanlarda istatistiksel açıdan farklar

bulunduğu tespit edilmiştir. İncelenen araştırmalara bakıldığında araştırmacılar ortaya çıkan bu farkların öğrencilerin sosyo ekonomik, sosyo kültürel yapılarından kaynaklanabileceği veya akran gruplarının, aile ortamının ve çevre dinamiklerin bu tutumlar arasında fark oluşturabileceğini bildirmişlerdir. Aynı zamanda beden eğitimi ve spor eğitimi dersini yürüten öğretmenlerin öğrencileri değerlendirme süreci içerisinde, tutum farkına etki edebileceği düşünülmektedir (Avşar, 2009).

Bu belirtilenlerden yola çıkarak erkek ve kadın öğrenciler açısından beden eğitimi ve spor eğitimi dersine karşı tutumlarının artırılabilmesi açısından öncelikli olarak kadın öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin beklentilerinin değerlendirilerek, öğrencilerin ihtiyaç ve önerilerine yönelik yapılacak planlamalar sonucunda, beden eğitimi ve spor eğitimi derslerinin etkin bir şekilde yürütülmesi sağlanmalıdır.

Kaynaklar

- Ada E.N.D.,Aşçı,F.H.,Çetinkalp, F.Z.K.,& Altıparmak, M. E. (2012). Sürekli Optimal Performans Duygu Durum-2 (Sopdd-2) Ölçeğinin Beden Eğitimi Dersi İçin Değerlendirilmesi. Spor Bilimleri Dergisi, 23(2), 43-49.
- Aracı H.(2004).Öğretmenler ve Öğrenciler İçin Okullarda Beden Eğitimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Aracı H.(2006).Öğretmenler ve Öğrenciler İçin Okullarda Beden Eğitimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Avşar Z.(2009).İlköğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersi Değerlendirme Süreci İle İlgili Görüşlerinin Belirlenmesi. Spor Bilimleri Dergisi: Hacettepe Üniversitesi, 20(3), 081-089.
- Bağırhan T (1992). Okul Sporu İçin Kuramsal Bir Çerçeve Yetişek (Müfredat) Tasarımı, 1. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu (19-21 Aralık 1991 İzmir), Milli Eğitim Basımevi, Ankara.
- Bayköse N. (2018). Kendinle Konuşma Ölçeğinin (KKÖ) Beden Eğitimi Dersi İçin Geçerlilik ve Güvenilirliği. Kilis 7 Aralık Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2(1), 8-16.
- Bayköse N., Civar Yavuz, S., Çoban, M., Şahan, H., & Certel, Z. (2016). Role of self talk in prediction of passion level in physical education class environment. Turkish Online Journal of Educational Technology,2016 (December Special Issue), 445-452.

- Bayköse N., Civar Yavuz, S., Özer, Ö., & Şahin, A. (2017). The role of self-talk and self-efficacy levels of athletes studying at faculties of sport sciences on predicting mental toughness. *Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2017 (December Special Issue), 591-595.
- Canakay E.U.(2006).Müzik teorisi dersine ilişkin tutum ölçeği geliştirme. *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu*, 26-28.
- Civar Yavuz S., Bayköse, N., Çoban, M., Şahan, H., & Certel, Z. (2016). Secondary school and high school students' attitudes comparison of physical education course. *Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2016(December Special Issue), 478-484.
- Constantinou, P, Manson M, , Silverman, S,(2009). Female students' perceptions about gender-role stereotypes and their influence on attitude toward physical education . *Physical Educator*, 00318981,(66), 2.
- Demirhan G., Altay, F.(2001).Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği. *II. Spor Bilimleri Dergisi: Hacettepe Üniversitesi*, 12(2), 09-20.
- Erhan E. E. ve Tamer, K.(2009). Doğu Anadolu bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Journal of Physical Education and Sport Sciences*,11(3).
- Güllü M., Güçlü, M. ve Arslan, C.(2009). *e-Journal of New World Sciences Academy Sports Sciences*, 2B0027, 4(4), 273-288.
- Güllü M. ve Güçlü, M.(2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2).
- Gürel, G.A. ve Caz, Ç. (2016). Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi Cilt 1 , Sayı 1 , Oca 2016 , Sayfalar 1 – 9.*
- Hünük, D. ve Demirhan, G., (2003). İlköğretim Sekizinci Sınıf, Lise Birinci Sınıf Ve Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt:14, Sayı:4, ss:175-184.
- Kangalgil M., Hünük, D. ve Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi: Hacettepe Üniversitesi*, 17(2), 48-57.

- Karasar N.(1999).Bilimsel araştırma Yöntemi, 9.Basım, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Koca, C. ve Aşçı, F.H., (2004). Atletik Yeterlik Düzeyi ve Cinsiyetin Beden Eğitime Yönelik Tutum Üzerine Etkisi. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt:9, Sayı:1, ss:15-24.
- Rikard, G. L. & Banville, D. (2006). High School Student Attitudes about Physical Education.Sport, Education and Society, v11 n4 p385-400. 16 pp
- Şahin A. Bayköse, N. & Civar Yavuz, S. (2017a). Does the undergraduate athletes" self talk levels affect imagery levels?. Turkish Online Journal of Educational Technology, 2017 (December Special Issue), 867- 871.
- Şahin A. Bayköse, N. & Civar Yavuz, S. (2017b). The role of motivational self-talk and life satisfaction on determining the flow experience of undergraduate athletes. Turkish Online Journal of Educational Technology,2017(December Special Issue), 867-871.
- Şişko M. ve Demirhan G.(2002). ilköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları.Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 23:205-210.
- Sivrikaya, Ö. ve Kılıçık, M. (2017). İlköğretim Okulları 2. Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi (Düzce Örneği).CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi Cilt 12, Sayı 1 , Sayfalar 1 – 15.